

Zahvalan sam Andriji Zirdumu što me potakao da za neku obljetnicu njezina autora prevedem najdužu pjesmu, Josićevu *Elegiju o novoj godini*, a onda je znatiželja učinila svoje: sabrao sam i preveo sve pjesme. Posebnu zahvalnost dugujem Željki Čorak: bez popusta je inzistirala na onom najboljem, zaslužna je za toliko dobrih rješenja i – ne manje važno – kao prvi čitatelj prijevoda upozorila me je na moguće dvojbe i nejasnoće u budućih čitatelja.

Blaž Josić
Elegija o Novoj godini
Oda Petru Klobusitzkom

Blaž Josić
Elegia in Novo anno

O! debeat quantis hoc auspiciū celebrare
Anni, Iane biceps! plausibus atque iocis.
En recreat camporum gramina Phoebus Olympo
Fulgidus, et radios spargit in orbe novos. 20
Tu frustra Siberiadem fera bruma rigorem
Stringis, cede novus dimicat axe dies.
Slavjana terrarum celeberrima Musa nitescens,
Illyricis populis gaudia fausta canit.¹
Cuius voce audita surgit Nuncius Hermes,
Atque per aethereum currit inane celer:
Convocat et Socias, quis tunc praesidit Apollo,
Comica tum Clio, docta Thalia dein.
Post has Pannoniae niveo redimita colore
Musa venusta, simul cum sociabus erat. 30
Quas olim Hungariae coniunxit sacra Corona
Natio sed quarum Thracia nomen habet.
Haeque Aquilae cum stella gentis signa tenebant
Vestitae nivea, purpureaque stola.
Ast supereminuit cunctas, sed dispare veste
Serblica, nam placidos edidit illa sonos.
Signum: crux argentea, lunae dimidiumque
Decrescens fuerat, bissus eratque color.
Tandem Monte-Negrina fuit, vestita colore
Subviridi. Roseo Dalmata talis erat. 40
Excipiebat eas Bosnae decorata colore
Coccineo, lunae signa tenente stola.
Musa quidem Bosnae splendebat sede corusca
Attamen et vultu collacrymata fuit.
Hanc reliquae sequebantur Quarum fine carebant
Cantus, sed Bosnae Musa modesta silet.

¹ Non agimus nos de discrimine Nominis isthic:
Illyrus anne forem? Serbne vocandus ero?
Sed quia vox metris magis Illyra consona nostris,
Cui libet hinc Nomen: quod quis amat, sit ei!

Blaž Josić
Elegija o Novoj godini

Dvoliki Jane, ej, s koliko li klicanja, igre
Trebalo slaviti sad znamenje godine te!
Livadne trave, eno, obnavlja s Olimpa Febo 20
Blještavi, zrakama sav novim obasipljuč svijet.
Kruta studi, zalud pritežeš Sibersku zimu.
Bježi! Bori se nov Suncu s osovine dan.
Blistajuć sjajem zemalja slavjanskih preslavna Muza
Ilirskim pucima, gle, naviješta radostan tren.¹
Njezin čuvši klik taj Glasnik ustaje Hermo,
Beskrajne neba on prostore prelijeće brz.
Saziva Družice on, Apolon vođaše tad ih,
Komička Klija je tu, Talija učena k tom.
Muza Panonka njih obučena u haljinu snježnu 30
Dražesna slijedi i zbor družica njezinih s njom.
Ugarska Kruna je njih onomad spojila sveta,
Svoje pak ime taj dobi od Tracije puk.
Grimizne, snježne halje Orli odjenuv ovi
Nose zvjezdani stijeg, znamenje narodu tom.
Redom ih Srpkinja Muza, ali drugačijeg ruha,
Nadvisi, izvodeć svoj veoma mileni pjev.
Srebrn krst joj znamenje, pola mjeseca jošte
Kada opada već, damastna haljina kras.
Potom Muza Crnogorka bje u zelenoj halji. 40
Muza Dalmatinka svoj ružičast nosaše skut.
Bosanka bješe iza njih tad obučena u halju
Grimiznu. Njoj ko znak mjesec na odjeći sja.
Bosanka Muza sja na tronu blistavu sjedeć,
Ali joj lice bje suzama prekruto sve.
Za njom su stupale druge, pjesme beskrajne sričuć,
Čedna Muza tek Bosanka mučaše sved.

¹ Razliku imena nipošto ja ne istražujem ovdje:
Hoću li Ilir bit? Ili se Srbinom zvat?
Nego ime Ilir mome odgovara metru.
Stoga po želji svak vlastitaj može se zvat.

A p o l o n o v u p i t

„Quid tristarum ave! Slavorum Filia matris?“

Cui Praeses dixit: „quid lacrymata siles?

Gaudii adest tempus non hic non tristia prosunt,
Anxia quid dubitas? cum novus annus adest.“

50

P j e s n i k

Ingemit et duplices tendens ad sidera palmas,²
Suspirans audi flendo respondit ei:

G o v o r M u z e B o s a n k e

„Non ignoro equidem praesto iam gaudia adesse,
Quae mundi tendunt has recreare plagas.Non ignoro melosque novum effudisse per orbem;
Sed mea sunt tristi colla subacta iugo.Quo premor heu! trecentos, bis triginta per annos,
His superadde novem bis, lacrymosa gemens.Quapropter validae sunt vires debilitatae,
Cum moestis laeti nescia serva forem.

60

Et decor evanuit faciei vertice crines
Disparuere mei, corpus, et ossa trement.Evulsi dentes, vocem vix mittere possum,
Vultum formosum ruga senilis arat.Neque pedes possunt nunc indulgere choreis,
Quid dico? gressum figere necque valent.Mutatus color optimus est, et forma venusta
Destituta oculis gentis amica gemo.Necque locus iucundis plausibus hic datur ullus
Perpetuus potius moeror, et angor adest.

70

Amplius implacabilis est mihi Numinis ira,
Flectere quam possem nescio cuius ope.Munera dosque placeret, si, vel victima forsan,
Agnelli caderent mox, caderentque boves.Nec iam placantur precibus, votisque Deorum
Aures, nulla placent pignora cordis eis.Caetera ne referam, quae vos perspecta tenetis,
Et propriis oculis cernere cuncta licet.² Virgil

A p o l o n o v u p i t

Kliče Predvodnik njoj: „Zbog čega žalosna šutiš,

Suze liješ ti, materi Slavjana Kćí?

Radosti čas je tu, ta čemu žalosti služe?

Nova je godina tu, što će ti krzmanje to?“

50

P j e s n i k

Uzdišuć podiže gor put zvijezda parice ruke,²
Plačna njemu da s uzdahom odgovor:

G o v o r M u z e B o s a n k e

„Čuj

Doista dobro znadem da već su radosti stigle,
Vidati svijetu ta one će nastojat zla.Dobro znadem da pjesmu po svijetu pjevaju novu;
Žalostan jaram sad na moj je nalego vrat.

Stenjem ti, joj! od tlake tristo godina veće,

Ako im dodamo još dvanest, šezdeset i šest.

Zato snaga mi sva i sila ishlapi, splasnu,

Jerbo ću tuzi rob radost ne poznajuć bit.

Dražesti nestade s obraza mojih, tjemena vlasi

Ne krase negdašnje sad, tijelu podrhtava kost.

Pali zubi svi i glasom jedva se glasam,

Lišću lijepom rug starački izbrazda plug.

Ne mogu noge sad poskočit, kolo poigrat.

Što izustih? Čak upravit običan krok!

Lijepa boja se promijenila skroz i dražesni oblik

Nije vidjeti već, drag mi oplakujem puk.

Nikakva mjesta nema radosnu klicanju ovdje,

Vječna je radije bol, tjeskobnost umjesna tu.

Odveć se na me razgnjevi Bog neumoljivo srdit,

Skloniti njega čim, dosjetit ne znam se sad.

Da su mu darovi mili, žrtva da mu se sviđa,

Janjci pali bi već, volovi pali bi tad.

Molbu, zavjet ne sluša Bog i nikakav srca

Darak nije mu drag, da bi ga primio on.

Drugo ne spominjem već jer stoji pred vama jasno,

Vlastitim očima to možete motriti sve.

70

² Vergilije, *Eneida*, I, 93

Sed memorare iuvat succinto carmine Bosnae Cuncta per undenos tristia fata pedes.	80
Aspice nunc RAMMAM cum KONJICZ quomodo profert Spinas et tribulos, contenebrata malis. Respice qua ratione feris habitacula praebet BOBACIUM, silvis ruderibusque ferax, Cui iam nunc aditus nullus patet, introitusque Indigent quamvis rudera adusque locum.	320
Quomodo plumbiferum iacet OLOVO consita rhamnis Hostis ubi aequavit templa, domusque solo. Alma fodinis argenti non floret, et auri SREBRENİK, potius saxa, ferasque parit. Aut decor antiquus, mansit fors ille SALINIS, ³ Hei! mihi vel facinus commemorare pudet. Non habet antiquum splendorem regia JAJCZE, Nec cives prisca nobilitate satos.	330
Non stat vixque locus cognoscitur amplius arcis KOZLAЕ, sed solum fragmina nuda manent. Aut quid SARALIUM, vel TRAVNIK esse putares? ⁴ Sunt caput hae scelerum, nequitiaeque parens. Splendida iam visuntur nulla palatia Regni, Templa Tonanti absunt aedificata Deo. Prout modo cernuntur vestigia nulla viarum, Sic cultura viget nulla per arva mea. Ruricolis vici, ac allodia destituuntur, Exulat in riguis pressus arator agris. Hostis namque malus metit: et quod seminat alter,	

³ Duplex olim non parum splendida exstabat, Salarium (Turcis Tuzla) Civitas, a saleis puteis nomen mutuata, Superiore quippe, et Inferior. Quae subacta iam Bosna dudum Regibus Hung. paruerunt, quas Mathias Corvinus cum aliis quibusdam defendebat. Sed anno 1689 Superior a rabie Turcarum ita deleta fuit, ut nec lapis super lapidem permanserit, vixque hodie locus eius unice scitur; ubi etiam Conventus Religiosi Guardianus, et Vicarius capti, ille Laurent. Mart. hic Bartholom. Apost. Sectatores pro fide fuere. – Inferior aequae misere devastata quidem, sed et hodie populosa Turcarum Civitas est, sedem Tuzla-Paschae dicto praebens, minime tamen splendida. Hanc etiam Christiani utriusque Religionis incolunt, qui ut e recentissimis relationibus innouit (Serb. Narod. Nov. Nr. 88. anni 1841) relictis domibus, fundis, ac possessionibus propriis dolorose excedere iubentur. Quod etiam in Herzegovina Mostarini accidit.

⁴ Saralium (Bosna Saraj, Sarajevo) totius Metropolis Bosnae, Civitas impopulatione 80 000. amoenitate, situatione, divitiisque omnes superat reliquis Bosnae Civitates; cuius Fundatrix dicitur Mater Mohamedis II. Quae per Usren-Begh Sororis Sultani Filium ampliata, et ad formam Adrianopolitanam renovata fuit. – Saralium nobilissima Moschea Usren-Beghi dicta, ad quam marmoreae columnae ex Ecclesia Christianorum translatae sunt, maxime exornat, hac solo aequata. Sedem subinde Vezirio, et ordinarie Episcopo G. R. n. U. seu Metropolitanatae praebet. – Travnik secunda Bosnae Civitas, ubi Vezirius cum ordinaria mili-

Ali Bosne ja tegobu spomenuti moram Prikladnom pjesmom tom stopa jedanest što zna.	80
Gledaj RAMU sad sa KONJICEM: kako li oni Rađaju trnje i drač, zala ih prekrio mrak. Gledaj na koji način zvijerima stanište pruža BOBOVAC, kojem je plod žbunje i kamenje tek. Već mu ne vodi put nit ikakav ulaz se širi, Mada za mjestom još kamenje vapije to.	320
Kako je u glog zaraslo po rudi OLOVO zvano, Kada dušmanin s tлом dvorove savni i hram. Rudnik srebra i zlata, ne cvjeta SREBRENİK dragi, Prije sada on kamenje rađa i zvijer. Možda li drevni sjaj preosta SOLIMA onaj? ³ Jao! Mene je stid zlodjelo spominjat to. Kraljevsko JAJCE nema ništa od ugleda drevnog, Građana nema što plod plemenit bje im i star. KOZLOGRAD tvrđa ne stoji, i mjesto joj poznaješ jedva, Nego goli tek ulomci stoje ko trag.	330
Što li SARAJ-GRAD il Travnik misliš da jesu? ⁴ Zločina glava su ti, oni porađaju zlo. Ne možeš više vidjeti Kraljevskih palača sjajnih, Sami gromovni Bog izgrađen izgubi gram. Ko što se ne vide sad od putova tragovi kakvi, Tako ni polja mi sva nikakav ne ore plug. Bivaju sela težaci i posjeda lišeni svojih, Orač ko prognanik to vlačno obrađuje tlo. Dušmanin, naime, zao žanje što posije drugi,	

³ Postojala su nekoć dva ne malo sjajna grada Soli (turski Tuzla), nazvani po slanim bunarima, naime Gornje i Donje Soli. One su se, pošto je Bosna već odavno bila zauzeta, pokoravale Ugarskim Kraljevima, te ih je s još nekima branio Matija Korvin. Ali godine 1689. bijesni su Turci tako razorili Gornje Soli da nije ostao ni kamen na kamenu, pa se danas i samo njihovo mjesto jedva razaznaje. Ondje su zarobljeni i Gvarostao ni kamen na kamenu, pa se danas i samo njihovo mjesto jedva razaznaje. Ondje su zarobljeni i Gvarostao ni kamen na kamenu, pa se danas i samo njihovo mjesto jedva razaznaje. Ondje su zarobljeni i Gvarostao ni kamen na kamenu, pa se danas i samo njihovo mjesto jedva razaznaje. Ondje su zarobljeni i Gvarostao ni kamen na kamenu, pa se danas i samo njihovo mjesto jedva razaznaje. Ondje su zarobljeni i Gvarostao ni kamen na kamenu, pa se danas i samo njihovo mjesto jedva razaznaje.

⁴ Bosna-Saraj, Sarajevo, Metropolita cijele Bosne, grad s 80 000 stanovnika, nadvisuje sve druge Gradove u Bosni ljupkošću, položajem i bogatstvom. Njegovom se utemeljiteljicom smatra Majka Mehmeda II. Proširio ga je Husrev-beg, Sultanov Sestrić, i obnovio po uzoru na Hadrijanopol. Sarajevu je najveći ures najslavnija Džamija, Husrev-begova, za koju su doneseni stupovi iz Kršćanske Crkve pošto je ona sa zemljom savrnjena. U njemu je povremeno sjedište Veziru i redovito Episkopu Grčkom Nesjedinjnom s Rimom ili Mitropolitom. – Travnik je drugi grad u Bosni, gdje stoluje Vezir s redovitom vojskom. – Jajce, ne-

Alter – id ille rapit – quod metit, aut quod arat. Alter quod plantat pro sera posteritate, Destruit hoc; fructus ne ferat inde sibi. Aut aliter vindictam sumit ne pius inde Christicola auxilium quomodocunque ferat. Hinc est quod lamentetur cum paupere dives, Cum populo Pastor, servus, herusque simul.	340
Tantus ubique tremor, calamo Ciceronis egerem, Si prout est totum delineare velim. Fluvius est provisus nullus ponte, scholarum Diruta ruderibus tecta sepulta iacent. Ipsaque disciplina, ac ordo disparuerunt, Iura iacent annis tot violata mea. Accumulatque malis mala, dum praedatur ubique Hostis inops, quosvis clamve, palamve necans. Morte nec humana plectit, sed lugubre fatum! Saepius excoriat, saepius igne cremat. Quid plus? regnat adhuc mors crudelissima Pali, Mors, qua conceptu tristior esse nequit. Et mihi crede! brevi si persequer omnia fleres, Nec possent lacrymas dissimulare genae. Nostra per adversas titubat fortuna procellas, Vitanti scyllam, saepe charibdis adest. Nam seu specto statum, mala seu considero nostra Sorte mea nunquam tristior esse potest.	350
Illa ego Bosniaci, quondam laudabilis orbis Musa, sub angusto carcere clausa gemo! Illa ego nunc tristes solamen amabile gentis, Exigo Musa dies, tristia quaeque ferens! Illa ego proh! magni Illyrici quondam celebrata Pars Regni, nunc heu! carcere clausa tremo! Illa ego purpureis quondam laudata labellis,	360

tia residet. – Jajcze olim Sedes Regum, in qua actu exstat Moschea ex Ecclesia S. Lucae conversa, et Reliquias eiusdem Lucae asservans (teste Comit. Spalat. Epist. ad Ducem Christophorum Maurum, ex Archivio Vaticano protracta), quam Turcae frequentare ex causa hucdam nobis incognita verentur. Reliquae vero Civitates et Arces, mox adductae nullius fere momenti censentur, solum propter antiquitatem celebres sunt, et Christianis hodie penes illas transeuntibus lacrymas causant.

Žanje li, ore li tko, jednako ugrabi on. Ako li drugi sadi što za kasnu budućnost, Ovaj mu siječe to, otud da ne bere plod. Ili se drukčije zna osvetit, da pobožan ne bi Kršćanin pomoć čim mogao odnekud steć. S tog se razloga isto jada siromah i bogat, Pastir i njegov puk, gazda i najamnik s njim.	340
Toliko je posvuda strah, Ciceronovo trebo bih pero Ako opisat sve htio bih kao što jest. Nijedna rijeka mosta nema, pokopan leži Srušeni školski krov, kamen ga prekriva sad. Iščezla sama je stega, a s njom i poredak minu, Tolika ljeta već prava mi vrijeđaju sva. Zločin gomila na zločin, dok dušmanin pohlepno pljačka, Posvud ubijajuć sve, noć li je ili je dan. Ljudskom ne ubija smrću, nego, sudbe li jadne! Kožu dere sad, na vatri spaljuje sad. Što li više? Smrt sa kolca okrutna dosad Vlada, može li smrt tužniju smisliti tko? Vjeruj meni, plako bi sve da ti opišem kratko, Niti obraz tvoj suze bi mogao skrit. Porad suprotnih bura tetura sudbina naša: Scilu izbjegne l' tko, često je Haribda tu. Gledao naime stanje il jade promatrao naše, Nikad od usuda mog tužniji ne može bit.	350
Ona ja sam od Bosanskog nekoć dičnoga kraja Muza, iz tijesna mog zatvora ori se plać. Ona ja sam Muza od drage utjehe puku, Žalosne odgonim dne, podnoseć žalosti sve. Ona ja sam Kraljevstva Ilirskog velikog nekoć Slavljen dio, joj! drhtim u zatvoru sad! Ona ja sam od usana rujnih slavljena nekoć,	360

koć Sjedište Kraljeva, u kojem sada postoji Džamija nastala od Crkve Sv. Luke, a u njoj se čuvaju i Relikvije toga istog Luke (kako svjedoči pismo Splitskog Kneza Vojvodi Kristoforu Mauru, izvađeno iz Vatikanskog Arhiva); nju posjećivati Turci se plaše, s razloga do danas nam nepoznata. – Ostali pak Gradovi i tvrđe već navedeni ne smatraju se uopće važnima, a slavni su samo zbog drevnosti, Kršćanima pak koji danas pokraj njih prolaze mame suze.

Tanto nunc misere pressa pudore, fruor.
 Sum misera haec brevis est cunctorum summa malorum
 Conceptu brevior qua nequit esse meo. 420
 O! utinam nunquam mundo vel parta fuisset,
 Non morerer toties, mors mihi grata foret!
 O! si nec primae attigissem lumina vitae,
 Opto iam mortem, mors mihi vita foret!
 Flebo nec immensis satiabor fletibus unquam,
 Dum viduata suo Principe Bosna gemit!!

Tu saltem Rector Coeli terraeque benigne!
 Iam miserere Tuis, vincula solve Tuis!
 Intereat Patriae, Gentis, Regni, impuis hostis,
 Corruat, et dextram sentiat ille Tuam.
 Si pereunt omnes, nec nos superesse rogamus
 Aequo animo quivis publica fata subit.⁵ 470
 Si vivunt alii, nobis quoque vivere dona!
 Et Tibi de memori pectore cedet honos.
 Cur ferit e reliquis, nos haec tantummodo clades?
 Crimina iam, quando nostra pianda foret?
 Ergo Clementissime mi miserere Deorum,
 Et de sublimi respice sede Deus!!

Magna decent Magnos, qVapropter maxima VatuM
 Aggredimur, quae sic summi venerantur ut im I
 Rectorem celebrare pium, de lumine lumeN
 Illum nempe Virum, qui par virtutibus ipsI
 Athletae Eliae, Superis pietate propinquuS
 Nomen gens cuius merIto cum Sidere laudaT
 O! pereant Graji sapientes, maxima RomaE
 Vatum pars pereat, sed Bosna Tui venerentuR
 Insignes Doctores, quos est carmine vulluP⁶
 Concelebrare mihi, nam summis crede! MerentuR 910
 Hymnis laudari, quia pIVs Hi laudibus aequO
 Sunt digni. Nec opus multis testatur id actV
 Tellus Pannoniorum, sic: Gymnasia, LudI
 Et florens Academia quaevis, Lycea, ne noN

⁵ Janus Pannonius.⁶ Idem, quod *volupe* per Apocopen, quod etiam Nonius adnotavit. Pariter Plautus in: *Casina: facite animo vestro volup*. Idem in *Asinaria: Hic senex si quid clam uxore animo fecit volup*.

Tolik me pritisnu sram, jedno životarim sad.
 Jadna sam, zala svih sažetak kratak je ovo,
 Od kog po sudu mom kraći i ne može bit. 420
 Kamo sreće, o da nikad se na svijet ne rodih!
 Mjesto da stoput mrem, umrla jednom bih rad!
 O da prvo ja života ne ugledah svjetlo –
 Želim sada smrt, život bi bila i smrt!
 Plačem i beskrajnog plača nikad naužit se neću
 Bosna dok udova ta Kralja oplakuje svog!

Ti što nebom blag i zemljom kraljuješ barem,
 Smiluj se svojim već, okove poskidaj s njih!
 Kraljevstva, Roda i Doma dušmanin propao opak,
 Nestao, desnicu daj tvoju da osjeti on!
 Propadnu l' drugi svi, ne želimo opstati ni mi,
 S mirom u duši svak opću će prihvatiti kob.⁵ 470
 Ako li drugi žive, podaj da živimo i mi!
 Onda će zahvalna grud tebi odavati čast.
 Zašto jedino nas da ova nevolja mori?
 Kad ćemo svoje zlo napokon okajat moć?
 Od svih Najblaži Bože, dakle smiluje se meni,
 Bože, s visokog svog prijestolja pogledaj ti!

Mora se veliko Velikom dati, te Pjesnički nauM
 A što i mali i veliki štuju – započinjem vrlI:
 Rektora slaviti pobožna, koji svijetli nam sjajaN
 Iliji junačnom Muža ravna po svakoj vrlinI
 A po pobožnosti on je i Višnjim bićima ponoS
 Narod njegovo Ime do Zvijezda običava dizaT
 O nek propadnu Graji mudri, i Pjesnike Rimske
 Velikim dijelom propast nek snađe, a dižu se uzgoR
 Izvršni, Bosno, Tvoji Učeni Ljudi; nastuP⁶ 910
 Cijeli Im zasluži njih da moja pjesma i vedaR
 Himan slavi, jer hvale su, Vjeruj, dostojni vrlO
 Suviše ne treba dokaza, činom svjedok je gotoV
 Tome Panonski Kraj, kao: Škole, Nastupi JavnI
 Eto i još Akademija svaka i Licej cvjeta

⁵ Jan Panonije⁶ Isto što i *volupe*, što je i Nonije zabilježio. Isto tako i Plaut u *Kazini: učinite po volji (volup) duši svojoj*. Također u *Magarcima: Ako ovaj starac potajno od žene učini što po volji (volup) duši*.

Palladis unanimes artes, quod ubilibet isthi^{C7}
 Hi palmam tulerint. – Ast quid Marianovich? Audi^I
 Almus ubique locorum prout pellucida gemma^A
 Nectare divino lactatus fulsit, et ut so^L
 Umbras inter atras nitet, et Nomen Reverend^I
 Sic nituit socios in^Ter Marianovich omne^S 920

⁷ Universitates, uti Viennensis, et Pesthienensis ubi Bosnitae passim quoque frequentabant, et hodie in Pesthiensi pro decore Patriae Duo dimicant.

Potom Palade umijeća sva – da su pobjedni vijena^{C7}
 Hvale vrijedan odnijeli. – A Marjanović? On t^I
 Alem ko presajni svud i na mjestu svakome sij^A
 Nektarom pojen božanskim, ko sjaj što sunčev je svijeta^L
 Unutar tamnih sjena, jednako Ime se sjaj^I
 Slavno Marjanović, družu, Toliko štovano od Na^S 920

⁷ Sveučilišta kao što su Bečko i Peštansko, gdje su Bosanci povremeno studirali, a i danas se na Peštanskom Dvojica bore za čast Domovine.

ODE HONORIBUS PETRI KLOBUSITZKI

Ter dies felix! tenebras repellens,
Aureos, spargens radios per orbem,
Tu vehis nobis celebranda festa
Pectore et Ore.

Insonent ergo cytharae sonorae.
Nos Chorus Pindi resonans sequatur,
Tu decus! Nostris placidas at aures
Porrige votis! 120

Tota TE Cleri celebrat corona
Et simul gratum recolit clientum
Agmen, ac Patrem venerantur: artes,
Templa, Palaestrae;

Nec secus gratus meritis onustus
Te meum Summum fateor Patronum,
Qua Cliens dignas ideo refundo
Pectore grates.

Namque Tu factis cumulas decoris:
Me, meam Gentem, Patriamque charam,
Et manu nobis tribuis lubenti
Splendida dona. 130

Hinc Tuum nomen merito superbit
Palladis digne recolunt quod artes,
Et Caput Musae rosea corona
Nobile cingunt.

Quare adoramus pietate vera
TE Deus! regnans nitidis in astris,
Confove nobis Decus hoc, Patronum
Atque Parentem. 170

Et piis tandem meritis peractis
Coelicas Sedes superis in astris
Praesuli sancto tribuas precamur
Omne per aevum!

ODA PETRU KLOBUSITZKOM

Sretni dane, ti štono tjeraš tminu,
Zlatnih traka sjaj što po svijetu sipaš,
Vrijedan nosiš god te ga slavit valja
Ustima, Srcem.

Zvučnih citra jek nek se sada čuje,
Zvonki s Pinda Zbor nek nas svuda slijedi!
Uši, diko Ti, blagonaklon našoj
Usmjeri želji. 120

TEBE Klera zbor u cjelini slavi,
Još Te mnoštvo svih što ih štitiš štuje,
Crkve, Škole k tom i umijeća Tebe
Časte ko Oca.

Molbu našu čuj i pobožnost pravu,
Bože, zvjezdan svod što nebeski ravnaš:
Nama Oca tog i Patrona, Bože,
Ti potpomaži! 170

On kad svoja sva dobročinstva svrši,
Ti nam molbe čuj, Poglavaru svetom
Daj nebeski stan na visini gore
Čitavu vječnost!

Tako isto ja, dobročinstva cijeneć
Mnoga, Tebe stog za Patrona držim
Svoga; srcem svim, jer me štitiš, hvalu
Dostojnu sričem.

Krasnim djelom znaš obdarivat mnogim
Mene, Narod moj, te i dragi Dom mi,
Nama rukom Ti u veselju dijeliš
Darove sjajne. 130

Tvoje ime čast po pravici steče,
Diče njega još i Palade znanja,
Tvoj plemenit lik oko čela Muze
Ružama krune.